

[Chr. Madsen.]

strakt sig så vidt, at der faktisk skal udbetales 4 mill. kr. mere, end hvad deputationen ønskede. Jeg er ikke enig med arbejdsministeren. Jeg ved jo, hvordan ministeren ser på det lovforslag, han har fremsat; han mener, at dette forslag vil give 9 mill. kr. mere til de arbejdsløshedsramte, end hvad arbejdsløshedslovgivningen giver dem. Jeg er som sagt ikke enig med ministeren. Jeg kan ikke se andet, end at det, der sker, er, at en regulering, som ifølge loven skulle finde sted den 1. april, bliver rykket frem til den 1. februar. Man kan sige det på en anden måde: at den lange ventetid på 12 til 18 måneder bliver affkortet med 2 måneder. De arbejdsløse får altså noget, de efter loven har ret til, 2 måneder før det i loven fastsatte tidspunkt.

Jeg vil stille det direkte spørgsmål til arbejdsministeren: hvad vil arbejdsministeren gøre til næste år? Vil han sørge for, at reguleringsbestemmelserne til den tid er i orden, så vi ikke igen skal diskutere sagen forud for den 1. april 1967? Hvis ikke, tør ministeren så lade være med at fremsætte et lovforslag magen til det, vi her diskuterer? Hvis ministeren ikke gør én af de to ting, bliver resultatet, at ventetiden bliver endnu længere og i så fald tror jeg nok man kan sige med en vis ret, at arbejdsministeren kommer til at hænge på den. Der skal gøres noget inden den 1. april 1967.

Jeg kan altså ikke se, der er nogen som helst foræring i det, der her er foreslået, og jeg ser sådan på det, at det udvalg, som arbejdsministeren omtalte, og som beskæftiger sig med mange problemer, godt kunne tage det specielle problem op: hvad skal der gøres ved pristalsreguleringen for de arbejdsløshedsramte? Kan vi ikke få fremsat et lovforslag på det område, og kan vi ikke få det til behandling så snart, at vi har den side af sagen af vejen inden ret lang tid? Kan man ikke få udvalget til at komme med et forslag om, hvordan det tænker sig understøttelserne forhøjet, og hvad de bør stå i forhold til? I de forskellige kommissioner, f. eks. socialreformkommissionen, skal man jo inden ret længe til at diskutere det tilbagevendende problem, at arbejdsløshedsunderstøttelsen kan være en årsag til, at man ikke kommer videre

inden for det sociale område, fordi understøttelsen er for lav. Man kunne da godt få udvalget til at beskæftige sig med og sige noget om — da det er et ekspertudvalg — hvordan det har tænkt sig at man skulle løse problemet om understøttelsens højde i forhold til lønningerne og eventuelt i forhold til andre sociale ydelser.

Jeg vil endnu en gang anbefale vort ændringsforslag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Selv om hr. Chr. Madsen bruger mange ord, er det ikke lykkedes for ham at bortforklare den kendsgerning, at det, der reelt er tale om i det lovforslag, som jeg på regeringens vegne har fremsat, er, at de arbejdsløse inden den 1. april i år får 4 mill. kr. mere end det, hr. Chr. Madsen sammen med andre har rejst krav om; det er en kendsgerning, som man ikke kan bortforklare hverken ved at forsøge på at dreje rundt med tallene eller snakke om noget andet.

Hvad jeg vil gøre til næste år, vil jo afhænge af, hvor langt man kommer i det udvalg, som beskæftiger sig med disse ting. Jeg har allerede givet tilsagn om, at jeg vil søge arbejdet fremskyndet, og jeg håber, at man er færdig med det inden den 1. april 1967.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf
forkastedes med 91 stemmer mod 8.

Ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, og § 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.